

9.05.2023

Overvældende russiske tab i vinteroffensiven giver håb for ukrainsk forårsoffensiv

Det er for tidligt at sige, om Rusland kan forsvare sig kompetent mod en offensiv - men der kan sættes spørgsmålstegn ved kvaliteten af deres styrker.

Skrevet af

Jacob Kaarsbo

📞 +4525123486

✉️ jacob@thinkeuropa.dk

Kontakt

Jacob Kaarsbo

📞 +4525123486

✉️ jacob@thinkeuropa.dk

Under et pressemøde mandag oplyste talsmanden for USA's Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, at Pentagon anslår, at Rusland har mistet 100.000 soldater siden nytår. Tallet på 100.000 omfatter døde og sårede langs hele fronten. 20.000 er ifølge estimatet blevet dræbt. Pentagon vurderer desuden, at halvdelen af de dræbte var Wagner-gruppens lejesoldater, og at en stor del af disse var tidligere straffefanger, som Wagner rekrutterede i russiske fængsler sidste efterår.

Overordnet er det vigtigt at understrege, at tallene er estimater, og at de er forbundet med usikkerhed. Det er umuligt at sige, om Rusland har mistet 95.000 eller 105.000 soldater, eller om antallet af dræbte ligger på 18.000 eller 22.000. Men estimaterne er lavet på baggrund af Pentagons omfattende datagrundlag. Tallene giver sandsynligvis et realistisk billede af det leje, som de russiske tab ligger i.

Set ud fra de hårde slag, der har været, og den måde, som Rusland og Wagner-gruppen har kæmpet på, virker tallene realistiske. Der har navnlig været kæmpet hårdt og langvarigt ved byen Bakhmut, hvor også hovedparten af Wagner-gruppen er indsat. Det er her, vi har set de såkaldt "menneskelige bølger" af angreb med fortrinsvis straffefanger. Det har i sig selv ført tusindvis af dræbte med sig.

Derudover har der fundet voldsomme slag sted lidt længere mod syd ved byerne Avdiivka og Vuhledar. Begge steder har nogle af Ruslands bedst uddannede enheder været indsat og har lidt store tab. Ved Vuhledar udslettede Ruslands 155. marineinfanteribrigade fra Vladivostok på det nærmeste sig selv i løbet af januar og februar.

Hvad fortæller de russiske tab?

For det første fortæller tabene os, at Ruslands vinteroffensiv har været en eklatant fiasko. Krigsmålet om at erobre Donbas i løbet af vinteren, som generalstabschef Gerasimov stillede Putin i udsigt primo januar, var urealistisk og førte til en militær katastrofe. Som det fremgik her på tv2.dk den 17. januar ([indsæt link til analyse](#)), var det til at forudse, det ville ske. Det understreger endnu en gang, at Ruslands krigsindsatsen i Ukraine er underlagt Putins luner og ikke bliver ført på baggrund af militærfaglig analyse.

For det andet fortæller det os, at den ukrainske generalstab tilrettelagde et klogt forsvar, og at beslutningen om at forsvare Bakhmut, selv da det så sortest ud, var en rigtig beslutning. Håbet om at kunne fremvise en sejr gjorde, at Rusland blev ved med at kaste soldater ind i offensiven. Derved er deres tab langt større, end hvis

Ukraine havde trukket sig tilbage til nye stillinger og ladet Rusland overtage kontrollen med byen.

De voldsomme tab har tilsyneladende endnu ikke haft en markant effekt i Rusland. De tusindvis af dræbte og sårede straffefanger vil få russere savne, og hovedparten af faldne blandt de regulære russiske styrker er fortsat fra randområderne. Derfor er der endnu ingen tegn på at tabene er problematiske for Putins greb om magten.

Putin har dog sat gang i fyringerne i den militære ledelse. Trods det at de har stået bag eklatante fiaskoer holder han fast i sine tro væbnere, forsvarsminister Shoigu og generalstabschef Gerasimov. Fyringerne finder sted på niveauerne under, hvilket bl.a. er gået ud over viceforsvarsminister Mikhail Mizintsev.

Tab vil få effekt på Ruslands forsvarsevne

De overvældende tab, som Rusland har haft i løbet af vinteren, vil få en effekt på den russiske evne til at forsvare sig mod den ukrainske offensiv, som efter al sandsynlighed starter om kort tid. Vi ved ikke, hvor mange af de russiske tab, der kan sendes tilbage til fronten, men det er ikke sandsynligt, at andelen er ret stor.

Vi befinder os muligvis i et leje, hvor i omegnen af 75.000 soldater permanent er fjernet fra fronter på knapt fire måneder. En del af disse er af lav kvalitet, f.eks. straffefangerne fra Wagner-gruppen, som, hvor grufuldt det end lyder, har været kanonføde. Men som nævnt har der også været markante tab blandt højtuddannede styrker som f.eks. marineinfanteri og luftbårne enheder, der i løbet af vinteren blev tilført for at forstærke de russiske angreb ved bl.a. det sydlige Bakhmut, Avdiivka og Vuhledar.

En stor del af det materiel, der er blevet destrueret kan heller ikke erstattes med tilsvarende kvalitet. Det gælder bl.a. en række af Ruslands mest avancerede kampvogne og pansrede infanterikampkøretøjer, som marineinfanteri og luftbårne enheder var udstyret med. De bliver forsøgt erstattet af f.eks. kampvogne fra den tidlige fase af den kolde krig, f.eks. T-62 og T-55.

Håb for forårsoffensiven

Med andre ord er det markant svækkede russiske enheder, der skal forsvare sig mod den kommende ukrainske offensiv. Det er endnu for tidligt at konkludere, at de

russiske styrker ikke er gearet til at sætte et kompetent forsvar sammen, men kvaliteten kan der sættes spørgsmålstegn ved, og de er langt færre end for få måneder siden.

Det er næppe sandsynligt, at den ukrainske hærledelse forventer andet end hård russisk modstand. De har i månedsvis forberedt sig grundigt, og meget tyder på, at de enheder, som de over vintermånederne har uddannet til opgaven, er ved at være klar. Både Ukraines ledelse og de vestlige donorlande ved, hvor vigtigt det er at offensiven bliver succesfuld, og at Rusland bliver tildelt markante nederlag. Hvis det ikke lykkes, er Ukraines fremtid som selvstændig nation på spil, hvilket vil få alvorlige konsekvenser for Europas sikkerhed.

De fleste iagttagere gætter på, at ukrainerne vil prioritere en offensiv mod Det Azovske Hav for at afskære forbindelsen over land til Krim-halvøen. Det er muligt og ville være en logisk prioritet. Omvendt ved den ukrainske ledelse, at russerne også kan læse aviser, så det er muligt, de vil forsøge at gøre noget uventet for at rykke rundt med de russiske styrker. Det havde de stor succes med inden offensiven i Kharkiv i september.

Hvornår og hvordan er velbevarede ukrainske hemmeligheder. Hvor langt det rækker, er endnu umuligt at sige. Det står dog klart, at krigen går ind i en særdeles vigtig fase.